

CUPRINS

Prolog	7
1. Primul district.....	10
2. 21-22 decembrie 1989	66
3. Anul 1990	78
4. Ultimii doi ani la Suceava	136
5. Editura	196
6. 1995 – Utrecht și... Labirint	261
7. Cărți, oameni, cărți	311
8. Anul 2000, înainte și... după	387
9. Școala de Sabat /Lucrarea Personală	473
10. Educația adventistă în România	537
11. Centrul Media Adventist	620
12. La revedere, dragi colegi!	714
13. Biserica Brâncoveanu	731
Epilog – Declarație de dragoste	771

Capitolul 1

PRIMUL DISTRICT

Situația Seminarului Teologic Adventist devenise insuportabilă. Departamentul Cultelor aproba în ultimii ani doar trei locuri, și asta se făcea cam din trei în trei ani. În aceste condiții, se simțea din ce în ce mai acut nevoia de pastori. S-a căutat o soluție și s-a ajuns la o înțelegere cu Departamentul Cultelor să fie angajați un număr de pastori fără studii teologice, care să fie școlarizați în paralel cu activitatea lor. Nu-mi dau seama cum s-a acceptat o astfel de înțelegere, dar poate și asta făcea parte din gândirea duplicitară a regimului. Probabil că regimul păstra un as în mânecă cu acest aranjament, as pe care n-a mai apucat să-l joace fiindcă s-a prăbușit destul de repede.

Se ajunsese în această situație și fiindcă măsurile urmărite ani de zile de Securitate erodau încet-încet capacitatea bisericii de a-și apăra libertățile așa cum erau ele. De exemplu, despre un document menționat de Liviu Pleșa, istoric și consilier superior în cadrul serviciului Cercetare al CNAS, acesta subliniază:

Documentul de față este un plan de măsuri care are numărul de înregistrare BN/001590, din 11 febr. 1983, și a fost elaborat de căpitanul Nicolae Bordeianu din Direcția I, direcție care răspundea de problema „Culte-secte”. Planul a fost avizat de maiorul Aurel Zapodean (ofițer care în acea perioadă se ocupa cu urmărirea cunoscutului pastor baptist Iosif Țon, emigrat în SUA, lucrat în D.U.I. – dosar de urmărire informativă „Misionarul”) și aprobat, la 14 febr. 1983, de locțiitorul șefului Direcției I, colonelul Constantin Pleșa. Toate măsurile cuprinse în

plan trebuiau transpuse în practică de cpt. Bordeianu, dar și de toți ofițerii de la inspectoratele județene de Securitate și de la Inspectoratul Municipal de Securitate București, care răspundeau de această problemă.

Documentul se intitulează: *Plan de măsuri pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea activității clandestine ostile desfășurate împotriva țării noastre sub acoperirea cultului „Advențiști de ziua a 7-a” și a sectei ilegale „Advențiști-reformiști”*.

Este un document programatic și prevede o mulțime de acțiuni dintre care voi menționa câteva cu titlu de exemplu, mai ales că între cei menționați apar și unii dintre cei cunoscuți de mine. Documentul are un preambul care trece în revistă situația advențiștilor din perspectiva Securității.

Apoi, documentul enumeră măsurile necesare a fi luate pentru contracararea acestor „influențe” din exterior și a influențelor diverselor grupuri pe care ei le considerau periculoase. Printre altele, se menționează:

a) Asigurarea controlului informativ asupra locurilor și mediilor unde se pot produce acțiuni ostile sub acoperirea activității cultului A.Z.Ș. și a sectelor ilegale „Advențiști-reformiști” și „Advențiști-protestanți”, avându-se în vedere în mod deosebit persoane care:

- activează în cadrul organizațiilor religioase reacționare din exterior, a comunităților adventiste formate din români emigranți în SUA, RF Germania, Austria, Elveția și Australia, precum și a altor comunități adventiste din străinătate, unde activează elemente reacționare și ostile țării noastre, cum sunt: Cureteu Octavian, Ghițescu Nicușor, Isaia Gabriel, Cazan Titu, Burghilea Eugen, Balotă Costică, Ene Gheorghe, Caraivan Geo și alții; (...)
- au făcut parte din gruparea disidentă „T.K.W.” sau au fost excluși din cultul legal A.Z.Ș. pentru diferite abateri, în special pentru idei, concepții disidente și anarhice, exteriorizate prin activități în afara cadrului cultic legal.